

МОТИВИ към Решение № 102 от 31.03.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 187/23 г. по описа на Районен съд – гр. П..

I. Обстоятелства по производството:

Производството по настоящото дело е образувано въз основа на писмо на Началника на РУ на МВР – гр. П., с което за разглеждане в Районен съд – гр. П. е внесен акт от 20.03.2023 г. за констатирана проява на дребно хулиганство.

Актът е съставен от младши полицейски инспектор В. А. Т. – служител при същото РУ на МВР, срещу лицата Н. Д. И. и Д. А. М., за проява на дребно хулиганство по смисъла на чл. 1, ал. 3 УБДХ, извършена на 19.03.2023 г., около 13:20 ч., в Градския парк на гр. П.. Проявата се е изразила в това, че нарушителите са управлявали мотоциклети – Н. И. е управлявал оранжев на цвят мотоциклет с неустановена марка, а Д. М. е управлявал мотоциклет марка „Я.“, по пешеходна алея на парка, като по същото време там е имало пешеходци, включително майки с деца, както и други граждани.

В откритото съдебно заседание, в което е даден ход на съдебните прения, вносителят на акта – Началникът на РУ на МВР – гр. П., не се явява и не изпраща представител.

Районна прокуратура – гр. Б., Териториално отделение – гр. П. също не взема участие при разглеждането на делото, чрез свой представител.

Нарушителите се явяват лично и с договорен защитник – адв. В. Г. от Адвокатска колегия – гр. Б.. Последният смята, че доверителите му трябва да бъдат оправдани, защото описаното в акта не съставлява нарушение по УБДХ, а в условията на евентуалност, че следва да им се наложи административно наказание „глоба“ в минимален размер. Към неговото становище изцяло се присъединяват и самите нарушители, които го поддържат и в предоставената им последната дума.

II. Фактически изводи:

Нарушителят Н. И. е на 34 години. Живее в с. Я., общ. П., женен е, има едно дете, което е на около 10-годишна възраст, не е осъждан /реабилитиран е/ и осъществява трудова дейност като строителен работник. В Република България не притежава свидетелство за управление на моторно превозно средство, но разполага с такова, издадено от властите на Република Кипър. Санкциониран е многократно за административни нарушения на ЗДвП, наложени му с 4 наказателни постановления и с 11 фиша, които са влезли в законна сила. Автор е и на предишна простъпка по смисъла на УБДХ, като в тази връзка с Решение № 9/30.08.2021 г. по н. а. х. д. № 700/21 г. на Районен съд – гр. П., влязло в законна сила на 31.08.2021 г., е получил наказание „задържане в структурно звено на Министерството на вътрешните работи“ за срок от 3 денонощия.

Нарушителят Д. М. е на 28 години. Той също живее в с. Я., общ. П., не е женен, няма деца, не е осъждан /реабилитиран е/. Полага труд като работник в строителството, при условията на граждански договорни отношения, а периодично заминава на работа и в чужбина. Няма никаква правоспособност за управление на моторни превозни средства, досега не са му налагани административни наказания по ЗДвП и срещу него не са били водени други съдебни производства по УБДХ в Районен съд – гр. П..

И двамата нарушители не са познати като конфликтни личности в селото, в което живеят, и участват активно в различни обществени дейности, организирани от неговия кмет.

На 19.03.2023 г., около 13:20 ч., двамата нарушители са управлявали

мотоциклети в гр. П., които са от типа „кросови мотори“, движейки се заедно. Нарушителят И. е управлявал мотоциклет, чиято марка не е установена, но основният му цвят е бил оранжев, без да използва предпазна каска за главата си, а нарушителят М. – мотоциклет с марка „Я.“, с поставен предпазен шлем.

Докато двамата са управлявали тези превозни средства по ул. „Р.“ в гр. П., Н. И. е решил да премине напърно през Градския парк на населеното място, искайки да се придвижи към улица „Г. Т.“. Посочените две улици са разположени от двата края на парка и връзката им през него се осъществява само чрез пешеходна алея, която на практика се простира по цялото протежение на парковото съоръжение, заключено между тях.

В изпълнение на визираното си намерение И. се е насочил с мотоциклета, чийто водач е бил, към пешеходната алея, преминавайки от единия ѝ край (при ул. „Р.“) чак до другия ѝ край (при ул. „Г. Т.“), като в началото на алеята е управлявал мотоциклета дори и на една гума, изправяйки го на задната му такава. Когато М. е видял, че И. се отправя към парка, решил да го последва, преминавайки заедно с него през пешеходната алея с мотора, който е карал.

По същото време по алеята, по която са преминали двамата нарушители, е имало множество пешеходци, сред които майки с малки деца, възрастни хора и други граждани, които са останали възмутени от проявата им.

Поведението на двамата е било възприето лично от кмета на Община П., който е уведомял началника на РУ на МВР – гр. П.. Последният пък незабавно е разпоредил осъществяването на оперативно-издирвателни мероприятия, в хода на които полицейски служители са установили нарушителите и са ги задържали.

Нарушителите са били обект на задържане от полицейските органи, както следва:

- за И. – от 13:45 ч. на 19.03.2023 г. до 08:45 ч. на 20.03.2023 г., съгласно заповед за задържане рег. № 3143з-78/19.03.2023 г. на РУ на МВР – гр. П., и

- за М. – от 16:10 ч. на 19.03.2023 г. до 13:30 ч. на 20.03.2023 г., съгласно заповед за задържане рег. № 3143з-80/19.03.2023 г. на РУ на МВР – гр. П..

На всеки от нарушителите са били съставени и актове за установяване на административни нарушения по ЗДвП, касаещи управлението на мотоциклетите в Градския парк на гр. П. – нарушения по чл. 81, т. 5 ЗДвП (управление на двуколесно МПС по площи, предназначени само за пешеходци). В акта, изготвен по отношение на М., е вписано, че при изпробването му в 17:02 ч. на 19.03.2023 г. за алкохол с техническо средство (тип „Дрегер“) са отчетени 0,75 ‰ алкохол в издишания въздух.

III. По доказателствата:

Горната фактическа обстановка се установява при цялостната оценка на събраните по делото доказателства.

От съвкупната преценка на показанията на свидетелите В. Т., Н. Д., М. С. и К. К.ов, както и от запис, обективиран в охранителна камера за видеонаблюдение на Общинска администрация – гр. П., монтирана в Градския парк, се изясняват фактите, които бяха приети за установено и касаят пространствените, темпоралните и поведенческите параметри на извършеното от нарушителите. Тези факти на практика се признават и в обясненията на нарушителите, депозиращи в хода на настоящото съдебно производство. В тях те изразяват и съжаление за стореното, а нарушителят И. лансира версия, че административнонаказателното преследване спрямо него е започнало само заради предишни пререкания, които той е имал с кмета на Община П., по политически въпроси.

Свидетелят Т. е полицейският служител, работил непосредствено по казуса, което е включвало и провеждането на беседи и с двамата нарушители, в рамките на които те подробно са разказали за онова, което са извършили. Свидетелите Д., С. и К.ов лично са възприели преминаването на двата мотоциклета през пешеходната алея, когато по нея е имало други граждани, както и възмущението на същите. К.ов е успял да види още, че нарушителят И. е бил водачът на оранжевия мотоциклет, управлявайки го и на задната му гума.

Посредством показанията на свидетеля С. В., който е кмет на с. Я., общ. П., се изяснява положителната част от характеристикните сведения за нарушителите (семейна и трудова ангажираност).

От съответните материали, постъпили от служите „Бюро съдимост“ и „Деловодство“ на Районен съд – гр. П., както и от Началника на РУ на МВР – гр. П., се верифицират доказателствените данни за съдимостта на двамата нарушители, за тяхната правоспособност, респ. неспособност като водачи на моторни превозни средства, за предишни наказания по ЗДвП и по УБДХ и за лицето, подало сигнала за случая до органите на МВР.

Информацията за задържането на нарушителите със заповеди по ЗМВР и за съставените им актове за административни нарушения по ЗДвП, свързани с разглеждания казус, се черпи от тези документи, които са приобщени като писмени доказателства.

Предвид времето, което е изминало от нарушението до изпробването на М. за употреба на алкохол, и липсата на други доказателства не може да се смята, че той е бил под такова въздействие към първия момент.

IV. Правни изводи:

Приетата за установена фактическа обстановка, съобразена на плоскостта на приложимия закон, е опора за правния извод, че нарушителите са реализирали от обективна и от субективна страна административното нарушение по чл. 1, ал. 3 УБДХ.

За да бъде аргументирана така направената юридическа констатация, трябва да бъдат анализирани признаците на посочения административнонаказателен състав, а установените по делото факти – субсумирани под изяснените правни белези.

Непосредственият обект на коментираното административно нарушение обхваща обществените отношения, които осигуряват спазването на обществения ред и спокойствие, които именно са били засегнати по отрицателен начин от анализираното поведение на нарушителите.

От **обективна страна** изпълнителните деяния на нарушенията са се е изразили в осъществяването на непристойни действия, с които се нарушават общественият ред и спокойствието на гражданите, чрез преминаване с мотоциклети през цялото протежение на пешеходна зона, която е предназначена само за граждани и по която тогава е имало множество такива. Деянията са реализирани на публично място – в градски парк, като в резултат от тях е бил накърнен точно общественият ред. С оглед конкретната степен на обществената опасност на нарушителите и на нарушението, не се покриват признаците на престъпния състав по чл. 325 НК.

От **субективна страна** нарушителите са действали при условията на прекия умисъл, тъй като от поведението им може да се заключи, че те са съзнавали, че с конкретното си поведение неизбежно ще се засегнат по отрицателен начин обществените спокойствие и ред.

Субект на административното нарушение може да бъде всяко физическо лице, което е навършило 16-годишна възраст и е вменяемо, на които изисквания

нарушителите отговарят.

Предвид констатирането на обективните и на субективните белези на административно нарушение, забранено от УБДХ, тезата на нарушителя И. за политически спорове с подателя на сигнала не е относима към юридическия аспект на делото.

V. Относно индивидуализацията на административнонаказателната отговорност:

Административното наказание се определя при отчитане на смекчаващите и на отежаващите отговорността обстоятелства.

Факти, водещи до смекчаване на санкцията, са: съдебното минало на нарушителите, което трябва да се счита за необременено от предходни осъждания, предвид настъпилата реабилитация по чл. 86, ал. 1, т. 1 НК; семейната и трудовата им ангажираност; оказаното съдействие на полицейските органи за изясняване на ситуацията и изразеното съжаление.

Отежаващите отговорността обстоятелства се отнасят до:

- обективните специфики на нарушенията – осъществяването им в светлата част на денонощието, през почивен ден (неделя), в който на тяхното местоизвършване е имало множество други хора, включително малки деца, което създава опасност от възникване на транспортни инциденти, които пък могат да доведат и до физическо нараняване на други лица;

- личността на нарушителя И. – управлението на мотоциклета, с който се е предвиждал, дори и на задна гума, което увеличава споменатите опасности; неизползването на предпазен шлем за глава; значителен брой на предходни нарушения по ЗДвП, както и предишно санкциониране по УБДХ;

- личността на нарушителя М. – липсата на каквато и да било правоспособност за управление на моторно превозно средство.

В този контекст най-адекватната административна санкция е тази по чл. 1, ал. 1, т. 1 УБДХ – „задържане в структурно звено на Министерството на вътрешните работи“, чийто срок следва да се фиксира към минималния такъв и по-конкретно 3 денонощия.

Няма основание в настоящата хипотеза да се поставя проблемът за забраната за повторно налагане на административно наказание за едно и също административно нарушение („non bis in idem“), закрепена в 17 ЗАНН във вр. с чл. 9, ал. 2 УБДХ. На никой от двамата нарушители не е било налагано друго наказание за разглежданото нарушение до момента, като съставените им актове по ЗДвП от 19.03.2023 г. не притежават подобно значение, защото не им е присъщ санкционен ефект.

Тъй като от предишното наказване на нарушителя И. по УБДХ е изтекъл 1-годишен срок, сегашното му провинение не се явява повторно, поради което той не подлежи на санкциониране и с административното наказание „безвъзмезден труд в полза на обществото“ (чл. 1, ал. 2 във вр. с чл. 9, ал. 2 УБДХ във вр. с § 1, ал. 2 ДР на ЗАНН).

От наложените на нарушителите административни наказания е нужно да бъде приспаднато времето, през което те са били задържани по ЗМВР. Този резултат се дължи по силата на чл. чл. 59, ал. 1, т. 1 във вр. с ал. 2 НК, който нормативен режим е приложим по аналогия (по смисъла на чл. 46, ал. 2 ЗНА), щом като води до смекчаване на наказателните последици, които ще търпят нарушителите (по аргумент за противното от чл. 46, ал. 3 ЗНА).

Ръководейки се от изложените съображения, съдът постанови решението си по делото.

31.03.2023 г.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

гр. П.

(А. Николов)